

ACC. N:R M. 12586: 1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Bengt-Arne Persson, Dagstorp
Härad: Torna Berättare: Per Wahlbeck, Furulund
Socken: Leckhalänga Berättarens yrke: f. d. textilarb.
Uppteckningsår: 1952 Född år 1876 i Leckhalänga

När den nya tiden kom till bygden. s. 1-3. LuF 73.
m. m.

ACC. N:R M. 12586:/.

När den nya tiden kom till bygden.

Inne i furuskogen brukade de förn räfsa piggar, barr samt plocka kottar. Där fanns då inte ett grässtrå utan bara sand. Allt detta användes till uppeldning.

-
Vi hade på fabriken vid 1900-talets början 9,50 kr. i veckan
- kvinnorna hade 6 kr.

-
Ölbolaget. Vi var några stycken, som tog initiativet att bilda det, främst därför stt det alltid var tråkigt att se folk stå och dricka på gatorna eller i gathörnen. Vi fick en del aktier tecknade, varibland Richters tog för 1000 kr. Varje aktie var på 20 kr.. 6% av vinsten gick till aktieägaren, men resten skulle användas till välgörande ändamål. Det var 1913, som vi började och Nyhlén har varit föreståndare alltsedan dess. Varje år får de gamle 200 kr. Så utdelas till skolor, idrotten, m.fl. Det är aldrig något bråk.

-
Hornorkestern Svea. När den bildades kan jag inte riktigt komma ihåg. Vid strejken 1898 skingrades den, men sedan togs den upp igen 1907. En av de drivande krafterna var Alfred Persson. Jag kom hit år 1900 efter att tidigare ha varit vid regementsmusiken. Jag är barnfödd nere på Ljungen. Sammansättningen var esskornett,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

1.

b-kornett, förste tenor, andre tenor, althorn, bas samt två trämmor, en mindre och en större. Vi spelade på alla större tillställningar i bygden, basarer m.m., bl.a. i Dagstorps Skytte-skog.

—
2.

—
Den första dansbanan i skogen låg norr om Vikenvägen och den innehades av Lars Perssson och Berglund. Den flyttades senare till den lekplats, som ligger något söder därom, och då hade Berglund den ensam.

—
Jag har spelat för drängarna på Lackalänga bygata. Det var redan när jag gick i skolan, och läraren kom en gång och drog mig i håret och sa, att jag borde vara hemma och läsa läxorna i stället för att underhålla byns drängar. Det var en mycket enkel fiol jag hade byggt mig då, bestående av en cigarrlåda och som strängar flätade sytrådar. Som stråke hade jag en pilekäpp och tagel, som jag ryckte ur hästrumporna. Det var i slutet på 80-talet. Jag gjorde sedan en riktig fiol. En, som gjorde mycket bra fioler, var Aug. Åkesson, som bodde nere på Ljungen i Ola Nilssons hus.

—
Kakke. Anders Larsson hade fått sitt namn därför, att han hackade alltid så, när han pratade. Han var en av de första, som kom hit från Malmö. Hemma hos sig hade han ett riktigt museum med alla

ACC. N:R M. 42586:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

—
3.

möjliga fornsaker. Han fiskade mycket i ån. Det var mört och skall, som han stekte i en eldskoffa. En gång sa han till mig: " Ta dig ett skall och ett stop brännvin", och då var det stekt på det sättet. När det var auktion hos honom, så köpte jag ett par stämjärn och ett par hyvlar.

—
Historia om Pottmakaren. En gång, när vävlagaren Anders Nilsson hade varit i Malmö fick han på tåget sällskap med pottmakaren. P. skröt med att han var med i konstnärsförbundet, varvid A.N. replikerade honom: " För fan då arbetar vi ju i samma bransch, för jag arbetar nämligen på Lomma tegelbruk". P. svarade: "Skäms du inte karl, jag är ju konstnär."

—
Trued Trallare. Han hade ett litet ställe i Stävie. Mycket glupsk var han i maten. Det kunde hända, att han kunde äta en hel spädgris på en gång, och då sa han: " En ånn e en ånn, men en gris e liaväl en gris."

—
Skogvaktare Holmbäck var alla skolpojkers fasa. Han dresserade hundar också.

—
Slädpartier anordnade man förr.